

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Oratio alia animæ euigilantis. 53

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

essentia suæ, & in hæreditate eius morabitur, & habitabit in abscondito tabernaculi sui. ¶ An non hæc merito torpentem animam excitare, et mane ad dominum Deum suum vigilare, & cum ingenti desiderio semper faciem eius querere, & adorare facere deberet? Coram qua iam inuenta sese ad perpetuum summi regis obsequium cum amorosa quadam introuersione offerret & exhibebit, vbi nimirum spiritus accenditur, & in diuino amore amplexatur, anima perficitur, vires colliguntur, & nutrimento diuini amoris roborantur, conscientia purificatur commundatur, & natura in gratiam commutatur. Et hic vera illa semita inuenitur, & vena vitæ in anima aperitur: quam nemo obturare potest, si modo semper vigilare ac orare velimus. Et hic est fundus & verum fundamentum, & initium totius vitæ spiritualis. Poterit tamen diuersimode exerceri, prout vniuscuiusque spiritus & fundus in eo afficitur. Specialiter tamen semper custodienda & seruanda est inclinatio & immersio spiritus in Deum, collectio omnium virium, cordis humiliatio cum recta intentione in quolibet opere, promptitudo corporis, & refrenatio sensuum exteriorum.

Oratio deuotissima, qua anima euigilans primam cogitationem suam in Deum dirigit. Cap. LIII.

Nunc ergo excutere de somno o deuota anima, & cum omni deuotione in abscondito spiritus tui infinitam diuinitatem adora, dicens: Credo in Deum. O abyssalis bonitas Dei mei, in te ab æterno increata fui. Ab æterno siquidem

LIBER II.

dem nouisti & elegisti me: Ideoq; & me oportet cognoscere te: & tunc eliges me, & ego habi-
 tabo in te, & tu in me, qui omnibus mundi deli-
 cijs dulcior atq; suauior existis. O omnium cha-
 rorum charissime, in quo quicquid cogitari po-
 test, continetur. Quisnam obsecro es? Certe om-
 nipotens & summum bonum, quod nemo ple-
 ne cognoscit, nisi trina vnitas tua, in quo omnes
 amantes spiritus comprehendis, sed ipsi te mini-
 me comprehendunt: quin potius a te absorbentur,
 & in amore consumuntur. O æterna & infini-
 ta bonitas, ab æterno in te sine meipsum cogni-
 tione fui, & tu ipse nunc es in me. O nobilis in-
 habitator animæ meæ, sic te vniuisti & inclusi-
 sti in suprema portione animæ meæ, vt nunquã
 inde recedere velis. Esq; omnipotens in anima
 mea, vt me confortes: & omnisapiens, vt me il-
 lumines: & omniuamans, vt me in amorẽ tran-
 sformes. Ideoq; o cœlestis & omnipotens pater,
 qui es & manere vis in memoria mea, vni &
 stabili cogitationes meas, trahe desideria mea,
 & adiuua me, ne quid vnquam cogitem siue de-
 siderẽ, nisi quod tu vis: idq; per merita filij tui,
 & amorẽ spiritus sancti tui. Et tu o fili Dei, qui
 es & manere vis in meo intellectu, illumina
 quæso eundem intellectum meum clara tui &
 meipsum cognitione, illustra rationem meã, pu-
 rifica conscientiam meam, & ad obsequium tu-
 um erige omnes affectiones meas, vt lumen ve-
 ritatis sequar, vt nihil aliud discam, nisi quod tu
 velis: idq; per potentiam patris, & amorem spi-
 ritus sancti tui. Tu quoq; o spiritus sancte De-
 us, vinculum amoris, patrem filiumque conne-
 ctens, qui es in voluntate mea, ecce totum me tibi de-

MARGARITAE EVANG.

hi dedo, vni quæso voluntatem meã totaliter in
 amore tuo, & cõforta irascibile meam ad certan-
 dũ viriliter pro virtutũ acquisitione: & adiuua
 me, vt libenter nihil aliud loquar, nisi quod tua
 placitum est bonitati: idq; per potentia patris, et
 filij sapientiam, qui te mihi pro cõsolatione mea
 a patre suo se missurum repromisit: faciasq; cum
 ista transitoria amarescere anima mea, eamque
 intro deducas, & vnum tecũ efficias, qui es vin-
 culum amoris patrem filiumque connectens. O
 pater, o fili, o spiritus sancte, qui es trinus in per-
 sonis, & vnus verus Deus. O benedicte Deus,
 ita me quæso tecum vnire digneris, vt nihil in-
 ter te & me mediare possit. ¶ O pater, in ma-
 nus tuas commendo spiritum meum, teque ro-
 go, o fili Dei, per merita gaudiosi spiritus tui,
 moestissimæ animæ tuæ, & vulnerati corporis
 tui, vt spiritum, animam & corpus meum sic ac-
 cepta facere digneris, vt te delectet esse in me: final
 que diuinitatẽ tuã in me & per me radiare, & quicquid
 tibi displicet, eijce ex me, et teipm ad reme-
 tum ipsum intra me accipe in venerabili sacramen-
 to, meque totum muta in te per merita gaudi-
 osi spiritus tui, moestissimæ animæ tuæ & muni-
 di atque vulnerati corporis tui, quatenus vnus
 tecum spiritus, vna anima, vnumque corpus ef-
 fici, & in diuina vnione tua perseuerare vale-
 am, tibi que cunctis viribus meis obediens ex-
 istam: vtque iugiter in corde meo ob oculos a-
 nimæ meæ viuum illud vitæ passionisque tuæ
 speculum (quæ nimirum est liber vitæ, in quo
 omnis perfectio continetur) retineam, nec vn-
 quam de corde meo deformatã imaginem tu-
 am recedere sinam, meque inde nunquam auer-
 tam,

LIBER II.

tam, vt sic anima mea placita te laude iugiter co-
 lat, Amen. ¶ Per tale exercitiū in Deo totaliter
 fundamur, & apti atq; capaces ad alia quibus ex-
 ercitiis, quibuscunque intendere velimus, effici-
 mur, siue in legendo, orando, meditando vel qui-
 buslibet alijs virtuosis actibus insistendo: qui ni-
 mirum hoc fundo præmissio, si ex instinctu diui-
 no inibi nos instruente vltius in eis nos exer-
 citauerimus, omnes deifici & fructuosi reddun-
 tur. Quicquid autem sine hoc fundamento exer-
 citamus, nequaquam Deo tam gratum existit,
 neq; nos in vera spirituali vita conseruare po-
 test. ¶ Etenim in hoc fundo intus homo no-
 ster in Deo fundatur, manetq; immobilis in es-
 sentiali illa vnitate, & habitat in diuina liberta-
 te, ibiq; gratiæ plenitudo viribus supremis in-
 funditur, quæ & deorsum manat in vires inferio-
 res, & interior homo noster diuini gratiæ cœ-
 lestis impletur, atq; exterior homo noster immu-
 tatur, eiusq; opera iuxta Christi opera dirigun-
 tur, & cor atq; sensus eius maiori dilectione suc-
 cenduntur, ad exercendum se in vita & passio-
 ne domini sui, & ad sentiendum eam in seipso, e-
 ius videlicet dolores, miserabilē derelictionem,
 opprobriosum contemptū, miserabilē abiectionē,
 ignominiosam mortē, intolerabilē cordis an-
 gustiā, ineffabilem animæ mœrorem, & immen-
 sam spiritus exultationē & gaudium, in quibus
 perdit homo sentire suum, nec aliud aliquid sen-
 tit, nisi quod & in Christo Iesu: atque cum pro-
 fundo gaudio & cordis compassione, illumina-
 ta ratione & amorosa dilectione omnem vitam
 & passionem illius percurrit ac perspicit, lau-
 dat eum & gratias ei immensas pro ea referens
 omni

MARGARITAE EVANG.

omni tempore: potissimum autem ad septem
 las horas, in quibus ecclesia Deum laudat, quip
 pe qui membrum eiusdem ecclesiae existit, & in
 superiora templi, in ipsa videlicet arcana sancta
 sanctorum introijt, offerens ibi sanguinem agni
 innocentis pro peccatis vniuersae plebis: qui qu
 includi meruit in ipso summo angulari lapide
 Christo Iesu domino nostro, qui est lucerna lu
 cens, & splendor diuinæ claritatis cœlum ter
 ramq; illuminans.

Qualiter anima deuota in dilecti sui pas
 sione exercere se debeat. Cap. LIII.

AD deuotam quamlibet animam hoc pro
 prie spectat, vt iugiter in pectore suo pro
 ciosissimum passionis sponsi sui thesaurum
 circumferat, preciosumq; illud clenodiũ in scri
 nio cordis sui includat, de cuius nimirum odore
 omnia eius vulnera sanantur, per quod ipsa pu
 ra ac munda efficitur, decore vestitur, & nobiliter
 reficitur atq; cibatur. Hæc nempe domini sui
 passio simul collecta velut myrrhæ fasciculus in
 ter vbera sua seruata, ipsam inter prospera de
 primet, & inter aduersa sustollet, in tribulatio
 ne & cruce gaudere, & omnia quæ corpori mo
 lesta sunt, omnem paupertatem, desolationem,
 contemptum & confusionem ob amorem illius
 amplecti faciet, quippe per quæ mundatur in o
 culis domini, mens erigitur, chorusca claritate
 irradiatur, & sapida scientia repletur. Nunc igitur
 o anima mea labora viriliter, et recollige om
 nes vires tuas cum omni viuacitate memoria
 tua, subtilitate intellectus tui, promptitudine vo
 luntatis tuæ, easq; in acerbissimam saluatoris tui
 passio